

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

I. De consanguineis & cognatis S. VWillibaldi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

OBSERVATIO-
NUM IN COMMEN-
TARIUM PHILIPPI EPI-
SCOPI EYSTETTENSIS DE
VITA S. WILLIBALDI.

Liber Secundus.

CAPVT I.

*De consanguineis & cognatis sancti
Willibaldi.*

MATER eius germanus, natu grandior, fuit S. VVunibaldus Abbas. Soror, VValpurga, sanctimonialis Abbatisa. Sed quæri potest, an S. VVillibaldo non fuerint alij fratres & sorores? Et videtur affirmandum, si quis verba vitæ VVunibaldinæ rectè pöderet; in cuius exordio dicitur, quod VVunibaldus amori diuino præculerit *nouercam, cum fratrum, sororumq; clientela.* Nota illud: *Nouerca.* Iam ergo vera mater obierat. Cuius contrarium alia monumenta constanter tradunt.

Deinde ait Scriptrix illa in eadem VVunibaldinæ vitæ historia: *VVunibaldum post septennium peregrinationis sue in Angliam rediisse, qui statim cum*
magna

magno gaudio susceptus ab amicis diligenter docendo fratres & sorores, & alios de suo genere propinquos exhortari cepit, ut in recto itineris tramite de solida veritatis via pedem retrahendo non deuiarent, sed ad angustam paradisi portam per arctam & asperam viam ire tentarent. Et fratres & sorores VVunibaldi, nisi quis metaphoricè & spiritali sensu ita appellatos velit.

Ibidem ait, eadem Scriptrix, VVunibaldum ex Anglia discessisse cum iuniorum subsidiis, fratre suo comite: quod de VVillibaldo accipi nequit. Iste enim tunc aut in peregrinatione Hierosolymitana versabatur, aut in Cassinensi Monasterio delitebat, neque proditum est, S. VVillibaldum Angliam semel relictam unquam repetiisse.

In eadem vita dicitur, VVunibaldum profecturum in Germaniam ad S. Bonifacium, valedixisse Romæ fratri suo. Quod de VVillibaldo intelligi vetat absentia eius, vel in peregrinatione Hierosolymitana, vel in Monte Cassinate.

In Hodœporico VVillibaldino scripto à sanctimoniali Heidenheimensi, Richardus pater rogatus à filio VVillibaldo ut peregrinationem transmarinam susciperet, excusat coniugis & liberorum ^{* inoletiuorum} ^{* inoletiui liberi} paruitatem & fragilitatem, illos orbare, & alienis relinquere, inhonestum & crudele esse. Quod de S. VVunibaldo ^{Germani vna} ^{logus Budes,} dictum esse, dici non potest, cum maior natus fuerit, quàm VVillibaldus, ut & soror VValpurga, quando Richardus, patria relicta, alias terras petiuit. Nec de vna duntaxat prole, tutelæ adhuc egentis, loquitur Hodœporicon, sed de pluribus. Nec dissentit ab his Hodœporicon alterum ex priore paulò elegantius concinnatum.

S. Bo.

S. Bonifacium Archiepiscopum Moguntinum, fuisse V Villibaldi cognatum, in confesso est, quippe auunculum eius, fratrem nimirum Bonnæ seu Wunnæ, quæ felioi partu S. V Villibaldum edidit. Quapropter regium quoque genus S. Bonifacio tribuitur, ut patet ex his versiculis, quos ex Arcis Moguntinæ Templo citat Serarius lib. 3. rerum Moguntinarum Notatione secunda.

*E stirpe natus regia Bonifacius
Britanniam vltra deferens
Auctoritate Pontificis summi, fuit
Apostolus Germania.*

Cui ignotus est S. V Villibrordus, Phrisonum Apostolus? Is in Calendario, quod Pontificali Eystettensi manuscripto innexum est, dicitur fuisse filius Materceræ S. V Villibaldi. Consobrini ergo S. V Villibrordus & S. V Villibaldus, utpote duarum sororum filij.

Inter cognatos S. V Villibaldi numeratur quoque à Philippo S. Sola, gente Anglus, S. Bonifacij discipulus, cuius vita exstat Tomo IV. Antiquæ Læctionis. Quanquam Auctor non cognatum, sed popularem facit his verbis: *Habuit B. Sola post gloriosum triumphum Martyrii S. Bonifacij Archiepiscopi, Dominum V Villibaldum Episcopum, & V Vunibaldum Germanum eius Presbyterum, adintores sui laboris, qui ei, ut propriæ gentis (Anglicanæ scilicet) viro omnibus his in locis adminiculum ac solatium præbebant. Nam cella, quam exstruxerat, erat in Dicecesi Eystettensi ad Almonem seu Alcimylam fluuium, quæ & hodie, ut & totus pagus inde natus, Solenhofen, quasi Sole villa, appellatur. Sed de hoc Beato plura inferius.*

Cognatis V Villibaldinis annumerat Philippus
Deoda.

Deodatum seu Adeodatū, quem etiam Martyrij corona redimitum ait. Fortè cum S. Bonifacio illustrem hanc palmam adeptus est, cui Beda in Epitome socios Martyrij LIII. assignat. Hucbaldus de S. Lebuino LII.

CAPVT II.

De S. Wunibaldo.

 Ræter ea, quæ Philippus habet, & quæ continentur in historia vitæ Willibaldinæ Tomo IV. Antiquæ Lectionis, & quæ passim quoq; à nobis lib. I. Observationum disputata sunt, pauca restant de S. Wunibaldo, cuius anniuersaria memoria colitur XVIII Decembris. Quem diem Arnoldus^s Wion lib. 3. *Ligni vitæ* alterius Wunibaldi seu Winibaldi memoria illustrat, quem ait fuisse Abbatem S. Lupi Trecentis, & floruisse circa annum DC. XX. Trithemium hac in parte secutus libro 3. de viris Illustribus Ordinis S. Benedicti cap. 67. Vt cunque sit, noster Winibaldus seu Wunibaldus Abbas haud inuitus in communionem eiusdem diei Trecentem illum Abbatem recipiet. Sacerdos creatus est à S. Bonifacio in Thuringia; annus incertus est, septemque Ecclesiis Præfectus. Quod in tanta operariorum penuria mirum videri non debet.

Anno Domini M. CCC. LXIII. translatus est S. Wunibaldus Heidenheimij in nouum chorum; de qua translatione isthæc Henricus Rebdorffensis^s. *In octaua Pentecostes S. Wunibaldi Confessoris in Heidenheim facta est translatio in nouum chorum, cuius Reliquiis cum postea deferrentur in stillicidium huius in magna abundantia manatum est adhuc existens S. VValpurgis.* Ita edidit Fre-
p herus,